

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

JINÉ SVĚTY

18. 2., místnost 131, 19:15.

JAK SLADKÝ BYL MŮJ FRANCOUZ (COMO ERA GOSTOSO O MEU FRANCÊS)

Režie Nelson Pereira dos Santos, Brazílie, 1971 (84 min.)

Píše se rok 1594 a kmen Tupinambů je spojencem Francouzů, zatímco vůči nim nepřátelsky naladěný kmen Tupiniqiunů spolupracuje s Portugalci. První kmen zajme a zotročí Francouze, kterému ani po proběhnutí soudu neuvěří, že není Portugalcem. Proto si musí vzít za ženu mladou vdovu. I přesto mu však po ročním soužití s komunitou hrozí hrůzný konec.

Ačkoli je příběh zasazen do minulosti, režisér využil styl cinéma vérité, což dílu dodává naléhavou atmosféru. Film je na jednu stranu satirickou komedií, v níž je koloniální situace obrácena naruby, avšak pro znalce dějin moderní Brazílie je zároveň komentářem k postojům vlády vůči domorodcům a lidem obecně. Současně je i snahou o rekonstrukci domorodého stylu života se záměrem, aby i tato část obyvatelstva zemi imigrantů dostala své místo v rámci umělecké tvorby a národní kultury.

Podobně jako většina tvůrců hnutí cinema novo, i Pereira dos Santos měl problémy s vládním režimem a cenzurou, proto se snažil tyto problémy různě obejít. Tento příběh o asimilaci je však důležitý pro diváky po celém světě, a to tím, že tematizuje problematiku kulturního porozumění mezi lidmi, kteří disponují zcela odlišnými interpretacemi světa kolem sebe.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

25. 2., místnost 131, 19:15.

JINÉ SVĚTY

SHADOW KILL

Režie Adoor Gopalakrishnan, Indie, 2002 (90 min.)

Děj příběhu se odehrává krátce před tím, než Indie dosáhne nezávislosti. Kdesi na venkově státu Kerala žije kat, kterého trápí svědomí. Ačkoliv jemu i jeho provazu vesničané připisují posvátnou moc, on jakožto obyčejný člověk již nedokáže dohledat důvody pro vykonávání těchto činů.

Znázornění lidé a jejich jednání působí v našem kontextu cize, ačkoliv se do něj vlamují evropské objekty a teorie. Přesto starodávné tradice zřejmě pomáhají tamním lidem orientovat se ve vlastních životech, zároveň však mohou i selhat tváří v tvář změnám.

Barvitost filmu jen stěží zakrývá skrytý neklid. Strohé vyprávění však nechává prostor pro různé interpretace a politické narážky. Světověznámý režisér si při tom hraje i s různými paralelními realitami, a proto film může vybízet i k náboženským interpretacím.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

4. 3., místnost 131, 19:15.

RELIBĚČKO

KDYŽ LETÍ HAVRAN (HRAFNINN FLÝGUR)

Režie Hrafn Gunnlaugsson, Island, 1984 (109 min.)

Irsko za času raného středověku. Vikingové vyvraždí mladou křesťanskou rodinu. Nechají přežít jen malého chlapce ztraceného v lese, zatímco jeho sestra zlému osudu neunikne. O dvacet let později přijede tajemný rudovlasý cizinec na čerstvě osídlený Island, kde rozjede kruh násilí, přesahující i hranice samého filmu.

Gunnlaugson v průběhu osmdesátých let natočil trilogii o vikinzích, do jejichž světa se postupně vtírá křesťanství. V této první části se křesťanská ideologie v rámci příběhu objevuje jen okrajově, postoj k náboženství a jeho využívání však již doznává změn.

Hlavní roli v tomto nízkorozpočtovém filmu však hraje islandská příroda, ve které se lidé i bohové jeví poněkud ztraceně, téměř jako vetřelci. Vizualní konstrukce vikinců je v mnohém vzdálená romantické představě statečných a urostlých bojovníků. Nebo jste už někdy viděli vikinga na poníkovi?

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

11. 3., místnost 131, 19:15.

DOKUMENT

BASÍDŽOVÉ (BASSIDJI)

Režie Mehran Tamadon, Írán, 2009 (114 min.)

Režisér, Íránec žijící ve Francii, sám ateista a syn komunistických aktivistů, se vypravil do své rodné země s cílem proniknout do myšlenkového světa basídžů, příslušníků polovojskových milicí zapáleně střežících ideály islámské republiky.

Tamadon s basídži rozmlouval téměř tři roky a snažil se pochopit, kde pramení náboženský fundamentalismus jdoucí ruku v ruce s netolerancí a nacionalismem. Ačkoli se s názory basídžů radikálně rozchází, nevystupuje pro ti nim konfrontačně s cílem je znemožnit, ale pokouší se spíše zoufale (a nakonec spíše neúspěšně) najít cestu k vzájemnému porozumění mezi oběma stranami.

Film (který se kvůli Tamadonovu ateismu v Íránu nesmí promítat) je poučnou sondou do dnešního íránského šíitského islámu s jeho kultem válečných mučedníků, rituály sebemrškačtví, přísným systémem hodnot, na jejichž dodržování jsou basídžové připraveni neustále dohlížet.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

18. 3., místnost 131, 19:15.

JINÉ SVĚTY

TROPICKÁ NEMOC (สี่ ทวี ประหลาด)

Režie Apichatpong Weerasethakul, Thajsko, 2004 (120 min.)

Lidé jsou ve svých životech konfrontováni s různými situacemi, které nejsou vždy jednoznačné. Ať už to je v lásce, v hledání práce, v ochraně svého majetku či v setkání se s rapidní modernizací. Vyprávění se sice soustředí na romantický příběh dvou mladíků, ale obsahuje i část mytickou.

Snad nejznámější thajský režisér současnosti se tímto filmem definitivně prosadil na půdě mezinárodních festivalů. Jeho odborné zázemí v oblasti architektury je v tomto snímku stejně zřetelné jako jeho snaha nahlédnout situaci v rodné zemi novými způsoby a prostředky.

Tropické horko sálá z každého záběru, což v kombinaci se obyčejnou lidovou představivostí může skýtat velmi inspirativní a nezvyklý zážitek. Především divákům orientujícím se v diskurzu antropologie náboženství však snímek může nabídnout i intelektuální podněty.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

25. 3., místnost 131, 19:15.

DOKUMENT

ESSENE

Režie Frederick Wiseman, USA, 1972 (86 min.)

Režisérovi se podařilo natočit film, který život mnichů ukazuje ve světle humanistické moderny, aniž by však zesměšňoval jejich pro nás poněkud neuchopitelné problémy. Jedná se o téměř unikátní vhled do takovéto komunity na území Spojených států.

Essene se točí kolem každodenního života benediktinských mnichů a způsobů, kterými řeší konflikty. Mniši pracují a modlí se, čelí pravidlům a hrají si, někdy najdou i klidný moment pro sebe či kontemplaci nad svým osobním vztahem k Bohu.

Celá konceptualizace filmu je velmi volná, zároveň však je vždy jasné, že kamera je subjektivní pozorovatel. Avšak tím, že implicitní hranice metody nejsou nijak zastírány, vzniká poměrně objektivní obraz, který buď může říkat mnoho, nebo naopak vůbec nic...